

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611010970
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7611010970.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného Q. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2018, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.7.2017, sp. zn. 5T/236/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 26.7.2017, sp. zn. 5T/236/2011 podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného Q. B. pre skutok uvedený v obžalobe, že

dňa 16. decembra 2010 v čase okolo 21.00 hod. v R. na sídlisku D., pred vchodovými dverami baru C., kde sa v tom čase nachádzal z dôvodu, že bol privolaný ako člen strážnej služby P. B. na riešenie nahláseného konfliktu v uvedenom bare, ktorý vyvolal poškodený V. X., ktorý bol pod vplyvom alkoholu a potom, čo vyviedol poškodeného z pohostinstva, kde pred vchodom poškodený, ktorý kráčal pred obžalovaným, urobil pohyb rukou, že sa vyhnal na obžalovaného, tento mu svojou rukou jeho ruku odrazil, v dôsledku čoho sa poškodený zapotácal a spadol na zem, pričom poškodený V. X. mal v tom čase nasadené dioptrické okuliare, ktoré mu v dôsledku pádu na oblasť tváre spôsobili ostré perforečné poranenie rohovky, čiastočné vykĺbenie šošovky, krvácanie medzi cievkou a bielkom, nakrčenie sietnice, opuch mihalníc a drobné odreniny na pokožke mihalníc ľavého oka, ktoré si vyžiadalo práceneschopnosť od 16.12.2010 do 15.9.2011, počas ktorého uvedené zranenie závažne ovplyvňovalo obvyklý spôsob jeho života,

kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.P. L.. E. XXXX/X a M. D. W. P..B.. K. W. W. s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie priamo do zápisnice okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že okresný súd nevyhodnotil dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom správne, v rozpore s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. Má za to, že vykonaným dokazovaním bola preukázaná vina

obžalovanému. Poškodený V. X. tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom popísal priebeh udalosti tak, ako je uvedený v skutku obžaloby. Opis spôsobu útoku zo strany obžalovaného v trestnom konaní ani raz nezmenil. Ďalej poukázal na výpovede svedkov M. T. a Q. T., z ktorých je možné ustáliť spôsob, akým obžalovaný poškodeného napadol. Bolo preukázané, že v skutočnosti mohli konanie obžalovaného vidieť, keďže sedeli pri stole v predmetnom bare, odkiaľ bol priamy výhľad na miesto incidentu. Rovnako tak poukázal aj na výpoveď svedkyne P. F., ktorá potvrdila, že samotné miesto kde malo dôjsť k útoku sa nachádza priamo pred vstupnými dverami do baru, preto z uvedeného dôvodu neobstojí obrana obžalovaného, ako aj tvrdenia svedka P. G. o tom, že incident sa mal odohrať mimo vchodu, teda mimo priestoru, ktorý mohli svedkovia vidieť. Ďalej poukázal i na výpovede svedkov L. P. a Q. K. - príslušníkov OO PZ R., ktorí tesne po incidente na mieste zasahovali. Vylúčili, že by počas zásahu spadli s poškodeným na zem tak, aby si on udrel tvár a rovnako tak nenašli na mieste žiadne krvavé stopy, ktoré by pochádzali od poškodeného. Výpoveď svedka P. G. považuje za účelovú, v snahe pomôcť obžalovanému. V celkovom kontexte takto produkovaných dôkazov prokurátor spochybňuje závery okresného súdu o tom, že poškodený mal padnúť tvárou na zem, a takým spôsobom malo dôjsť k jeho poraneniu. Takéto hodnotenie dôkazov je nesprávne a nelogické z dôvodov mechaniky pádu osoby s nasadenými okuliarmi tvárou na zem.

Majúc uvedené na zreteli prokurátor spochybňuje záver súdu, že konanie obžalovaného predstavovalo nutnú obranu v zmysle § 25 Tr. zák., keďže zo strany poškodeného nebol vykonaný žiadny útok voči obžalovanému, ktorý by tento musel odvracať. Zistený skutkový stav naopak preukazuje jasný útok obžalovaného voči poškodenému s jeho ujmu na zdraví. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu, a tomuto vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd na základe takto vykonaného prieskumu zistil, že záver okresného súdu o nevine obžalovaného Q. B. je nezákonný pre prítomné chyby rozsudku v dôsledku toho, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods.1 písm. b) Tr. por.). Krajský súd ako súd odvolací všeobecne považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods.12 Tr. por. tzn., že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom.

V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

Krajský súd v posudzovanej veci však zistil, že prvostupňový súd jednak nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu, a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

V prvom rade krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dedukovať iné závery, než aké logicky vyplývajú z doposiaľ vykonaných výpovedí obžalovaného aj v kontexte iných priamych, či nepriamych dôkazov, vrátane výpovedí svedkov M. T. a Q. T., ktoré na seba naväzujú a vzájomne sa dopĺňajú, môže len samotný obžalovaný Q. B. majúci právo brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný a samozrejme jeho zvolený obhajca, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania.

V druhom rade odvolací senát krajského súdu považuje za potrebné uviesť, že tu nie je na to, aby okresnému súdu takmer opakovane robil analytický rozbor dôkaznej situácie vo veci, ktorá je z pohľadu zabezpečených dôkazov a ich logického hodnotenia v stave nevyvolávajúcom rozumné pochybnosti.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd už raz vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.3.2014, sp. zn. 5T/236/2011, keď obžalovaného Q. B. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod

obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom. Voči tomuto rozsudku sa odvolal okresný prokurátor, a preto následne vo veci rozhodoval o odvolaní krajský súd, ktorý svojím uznesením zo dňa 12.1.2015, sp. zn. 4To/68/2014 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou okresného súdu bolo opätovne vykonať obhliadku v súlade s ustanovením § 154 ods.1, ods.3 Tr. por. a § 30 ods.1,3 Tr. por., vyhodnotiť vykonané dôkazy, a až následne rozhodnúť o vine, či nevine obžalovaného.

Po zrušení veci okresný súd síce nevykonal obhliadku, ale rozhodol o vykonaní rekonštrukcie pri napodobnení situácie a okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný. Vzhľadom k tomu, že rekonštrukciu v zmysle ustanovenia § 159 Tr. por. nebolo možné vykonať z dôvodu, že sa jej nezúčastnil poškodený a svedok Q. T., prokurátor, obhajca a obžalovaný súhlasili, aby sa vykonal úkon - previerka výpovede svedka M.T. T. na mieste činu v zmysle § 158 Tr. por. Z takto vykonaného dokazovania boli zistené iné skutočnosti, za ktorých došlo k spáчанию skutku, než ako ich popisuje obžaloba, preto okresný súd upravil skutok oproti obžalobe. Zároveň na hlavnom pojednávaní prokurátor v záverečnej reči navrhol konanie obžalovaného kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zák. namiesto § 155 ods.1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd postupoval v zmysle zrušujúceho uznesenia, avšak vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil.

V daných súvislostiach krajský súd uvádza, že nestačí, aby okresný súd iba vykonal dôkazy, ale je potrebné ich zodpovedajúcim spôsobom v dostatočnom rozsahu, logicky a presvedčivo aj vyhodnotiť.

Ustanovenie § 285 písm. b) Tr. por., ktoré prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí aplikoval predpokladá, že z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní i súdu možno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že skutkový dej, ktorý tvorí základ obžaloby síce skutočne alebo aspoň sčasti sa stal, ale preukázaný skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný nenapĺňa všetky objektívne a subjektívne znaky žiadnej skutkovej podstaty trestného činu. Dôvodom môže byť i možná existencia okolností vylučujúca protiprávnosť, ako je nutná obrana, krajná núdza, oprávnené použitie zbrane alebo iná zákonne neuvedená okolnosť, napr. dovolené riziko.

Naviac, zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) znamená, že orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia každý dôkaz zvlášť, ale následne vždy vo vzájomných súvislostiach. S rovnakou dôslednosťou a s vlastným postojom hodnotia dôkazy svedčiace v prospech obvineného, ako aj dôkazy svedčiace v neprospech obvineného. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy na základe vlastného vedomia, svedomia, presvedčenia, skúseností, vzdelania. Neexistujú zákonom presne stanovené pravidlá na hodnotenie toho - ktorého dôkazu, hodnotenie sa neodvíja ani od počtu dôkazov, ani od pomeru dôkazov svedčiacich v prospech obvineného a svedčiacich v neprospech obvineného. Rozhodujúcim kritériom na hodnotenie dôkazov je vnútorné presvedčenie, ktoré sa má zakladať na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu. Hodnotenie dôkazov musí súd vykonať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, aby potom mohol dôkaz spoľahlivo zhodnotiť, musí vziať do úvahy aj ostatné dôkazy, posúdiť prípadné rozpory medzi nimi a skúmať, prečo k nim dochádza. Len tak môže získať bezpečný základ pre skutkové zistenia a pre záver o vine obvineného.

V horeuvedených súvislostiach odvolací súd opätovne poukazuje na výpoveď poškodeného V. X. ohľadne spôsobu útoku obžalovaného, ktorá je podporená výpoveďami svedkov M. T. a Q. T., a to aj s poukazom na vykonanú previerku výpovede svedka M. T. na mieste činu s tým, že obaja videli priebeh, ako obžalovaný poškodeného udral do tváre, a navyše bolo preukázané, že v skutočnosti mohli konanie obžalovaného vidieť, keďže sedeli pri stole v predmetnom bare, odkiaľ bol priamy výhľad na miesto incidentu. Tento záver nebol vyvrátený ani previerkou výpovede svedka M. T. zvýrazňujúc fakt, že i svetelné pomery v priestoroch pred barom boli dostatočné pre identifikáciu konania obžalovaného voči poškodenému (osvetlenie priestoru reklamným svetlom, napadnutý sneh zosvetľujúci vonkajšie prostredie i kontrastné tmavé oblečenie obžalovaného).

Neobstojí ani argumentácia okresného súdu, že svedkovia nemohli jasne a zreteľne vidieť, čo sa pred vchodom do baru stalo pre vytvorenie prekážky osobou P. G. stojacim v priestore chodbičky medzi

dverami, krajský súd v súlade s názorom prokurátora zvyrazňuje fakt, že ani samotná osoba svedka P. G. vzhľadom na rozmery presklených rámov dverí nevylúčila možnosť, aby svedkovia M. T. a Q. T. mohli vidieť dianie na mieste incidentu.

V súlade s týmto konštatovaním je aj výpoveď samotnej svedkyne P. F., ktorá potvrdila, že miesto incidentu, kde malo dôjsť k útoku na poškodeného sa nachádza bezprostredne pred vstupnými dverami do baru, a teda obrana obžalovaného i tvrdenie svedka P. G. o tom, že incident sa mal odohrať mimo vchodu, teda mimo priestoru, ktorý mohli svedkovia vidieť je prinajmenšom nereálna.

V kontexte týchto dôkazov bez rozumnej pochybnosti je možné dospieť k záveru, že výpoveď obžalovaného Q. B. je nevierohodná. Ním predložená verzia je už sama osebe nelogická, a to nielen z hľadiska časovej osi, ale aj z vyplývajúcich súvislostí týkajúcich sa jeho osoby, spôsobu jeho konania a ním zvolených a následne použitých prostriedkov. Jeho verzia priebehu skutkového deja je v zrejmom rozpore s ďalšími dôkazmi, na ktoré bolo vyššie poukázané, a to hlavne s výpoveďou poškodeného V. X., ktorú naopak v kontexte všetkých zhora uvádzaných dôkazov treba hodnotiť ako vierohodnú.

Keďže prvostupňový súd v prípade obžalovaného Q. B. nevyhodnotil všetky okolnosti prípadu jednotlivo, i v ich súhrne a neurobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, krajský súd na podklade odvolania prokurátora podaného v jeho neprospech zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. potom krajský súd trestnú vec obžalovaného Q. B. vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom tento bude vysloveným právnym názorom podľa § 327 ods.1 Tr. por. viazaný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.